

Čís. 5842.

Ustanovení §§ 115, 116 tr. z. neplatí, pokud jde o trestné činy uvedené v zákoně č. 108/1933 Sb. z. a n.

Má-li trestní sazba vězení (na př. § 2 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n.) spodní hranici vyšší, než stanoví § 25 tr. z., je možno s použitím § 92 tr. z. vyměřiti trest vězení (uzamčení — § 2, č. 2 zák. č. 284/1920 Sb. z. a n.) pod onou spodní hranicí a není nutno zaměnití jej v trest peněžitý.

(Rozh. ze dne 9. března 1937, Zm IV 20/37.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti obžalovanému pro přečin pomluvy obsahem tisku, zamítl zmatečnou stížnost obžalovaného.

Z d ů v o d ů :

Zmatek podle § 385, čís. 1 a) tr. ř. uplatňuje obžalovaný proto, poněvadž inkriminovaný článek neobsahuje skutkovou podstatu nějakého trestného činu, nýbrž jen poukaz na to, že soukromý žalobce měl možnost podporovati svoji chudou příbuznou.

Zmatečná stížnost není základná. Už krajský soud správně z obsahu inkriminovaného článku dovedl, že se v něm nejen poukazuje na možnost hlavního soukromého žalobce podporovati chudou sestru své manželky, ale že se mu vytýká lakomost a nedostatek příbuzenské lásky, že totiž jako mnohonásobný milionář nechal svou blízkou chudobnou příbuznou v bídě bez pomoci a tím ji dohnal k zoufalství, takže si přerežala žíly. Tyto výtky učiněné hlavnímu soukromému žalobci jsou však způsobilé snížení ho v obecném mínění, neboť se soukromý žalobce líčí jako člověk mravně vadný, který svou lakomostí zavinil zoufalství a pokus sebevraždy své švagrové. Správně tedy shledaly nižší soudy v inkriminovaném článku skutkovou povahu pomluvy podle § 2 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n.

Neobstojí ani zmatečná stížnost, založená na důvodu zmatečnosti podle § 385, čís. 1 c) tr. ř., že totiž hlavní soukromý žalobce při hlavním přelíčení u krajského soudu upustil od žaloby proti zodpovědnému redaktoru, žalovanému pro přešůpek podle § 4 zák. čís. 124/1924, že však podle § 116 tr. z. má odstoupení proti jednomu ze spoluúčinkujících za následek zastavení řízení i proti ostatním.

Podle § 42, odst. 2 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n. byla ustanovení §§ 115 a 116 tr. z., pokud jde o trestné činy, uvedené v tomto zákoně, výslovně zrušena jako odchylné se od ustanovení druhého oddílu tohoto zákona. Platí tedy pro tyto trestné činy ustanovení § 19, odst. 2 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n., podle kterého se upuštění od stíhání neb omezení soukromé žaloby vztahuje na obviněného, který je v příslušném prohlášení uveden. Prohlášení hlavního soukromého žalobce vztahovalo se však výslovně jen na odpovědného redaktora a proto nemá upuštění od stíhání tohoto redaktora za následek zastavení trestního řízení i proti obžalovanému.

Na základě důvodu zmatečnosti podle § 385, čís. 2 tr. ř. domáhá se obžalovaný uložení peněžitého trestu, poněvadž při použití § 92 tr. z. je

místo vězení uložiti peněžitý trest, když by i nejmenší míra trestu byla příliš přísná.

V § 2 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n. stanoví se pro přečin trest vězení od tří měsíců do jednoho roku. Vrchní soud sestoupil, ježto použil § 92 tr. z., pod nejnižší míru trestu a vyměřil obžalovanému trest 15 dní uzamčení. Poněvadž zákonná sazba obsahuje minimální trest na svobodě, pod který lze sejíti beze změny druhu trestu, nebylo vyměření peněžitého trestu nezbytné. Proto nesestoupením pod nejnižší zákonem stanovenou míru trestu až na peněžitý trest, nebyla porušena ani trestní sazba, ani zákonem stanovená míra při dovolaném zmírnění.

Čís. 5843.

Pod pojmom krádeže uvedenej v § 129 tr. zák. prest. možno rozumieť len zločin alebo prečin krádeže, nie však prestupok proti vlastníctvu podľa § 126 tr. zák. prest. v znení § 51 tr. nov.

K pojmu potraviny, požívatiny alebo predmetu životnej potreby« v smysle § 126 tr. zák. prest. v znení § 51 tr. nov.

(Rozh. zo dňa 9. marca 1937, Zm IV 41/37.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci pre zločin ukryvačstva vyhovel zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol obžalovaný sprostý v smysle § 326, čís. 3 tr. p. obžaloby, zrušil ako zmätočný podľa § 385, čís. 1 c) tr. p. a uznal obžalovaného A. vinným prečinom ukryvačstva podľa § 370, odst. 2 tr. zák., ktorý spáchal tak, že v decembri 1932 predal 50 kg pšenice, ktorú predtým odcudzili M. a N., o čom obžalovaný vedel, a že z peňazí za ňu získaných vyplatil pachateľom krádeže 50 Kč a zbytok si ponechal, tedy preto, aby dosiahol majetkového prospechu, spolupôsobil pri scudzení veci, o ktorej vedel, že sa dostala do rúk osôb, od ktorých ju prevzal, prečinom krádeže.

Z d ô v o d o v:

Proti rozsudku vrchného súdu podal verejný žalobca zmätočnú sťažnosť na základe § 385, čís. 1 b) tr. p. preto, že odvolací súd kvalifikoval činnosť obžalovaného ako prestupok podľa § 129 tr. z. prest., a považujúc tento prestupok za premlčaný, oslobodil na základe § 326, čís. 3 tr. p. obžalovaného od obžaloby; zmätočná sťažnosť uplatňuje tedy vpravde zmätok podľa § 385, čís. 1 c) tr. p.

Zmätočnej sťažnosti neľze odopreť úspech.

Odvolací súd prijal za zistené, že obžalovaný odpredal 50 kg pšenice, ktorú predtým odcudzili M. a N. poškodenému P., a že vyplatil pachateľom krádeže z peňazí, ktoré za pšenicu obdržal, 50 Kč a zbytok si ponechal. Taktiež vzal odvolací súd po stránke subjektívnej za dokázané, že obžalovaný vedel, že pšenica pochádza z krádeže, lebo svedok N. potvrdil, že obžalovanému už niekoľkokrát predtým doniesol cieľom odpredania rôzne ukradnuté veci a tiež v prítomnom prípade hovoril obža-